

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

De diuina Charitate, gradus, officia dignitatemq[ue] eius explicans,
Hymnus XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Constante quos tam diligis,
 Regis, foues ac protegis,
 Et his ad cor tu loqueris
O sponse mi dulcissime,
 Deus ô clementissime,
 Mea tibi est anima
 Sponsa, quamuis adultera.
Tu sponsi dignus nomine
 Nam amas ardentissime;
 Zelator es castissimus,
 Et hospes suauissimus.
A ego despicibilis,
 Miser & miserabilis,
 Infirmus, inops, stolidus,
 Inconstans, cæcus, profugus.
Delicta mea horreo,
 En exul ad te redeo:
 Nam pium te considero,
 Me suscipe nunc obsecro.
Ignosce mihi supplico,
 Totum tibi me dedico:
 Fac tuum beneplacitum
 Fiat in me perpetuum.
Amoris vis me penetret
 Ignita, totum occupet,
 Exurens me purificet,
 Transformet & inebriet.
IESV te solum sentiam,
 Ex toto corde diligam,
 Vnum in cunctis videam,
 Semperq; plus te sciam.
Fac mundo totus moriar,
 Absorptus tecum vniam,
 Egrediens hinc gaudia
 Mox ducar ad coelestia.
IESV te laudent omnia,
 Ex me sit tibi gloria
 Patri cum sancto Spiritu,
 Vbiq; sine transitu, Amen.
*De diuina charitate, gradus, officia dignita-
 temq; eius explicans, pius admodum
 & elegans,*
 Hymnus XXIII.
Adest sanctæ charitatis,
 Et diuinæ bonitatis,
 Celebris memoria.

Quæ creauit, pascit, regit,
 Reparauit quos elegit,
 Sua fouens gratia.
Vita qui beata frui
 Cupit, charitas est cui
 Merces repromittitur,
 Charitas dum obseruatur,
 Virtus omnis instauratur.
 Moritur cupiditas.
Charitatem possidete,
 In qua pendent & Prophete,
 Legist; perfectio.
 Ipsa est præcepti finis,
 Iungens humana diuinis,
 Virtutum connexio.
Angelorum si loquaris
 Linguis, frustra gloriaris
 Fide & scientia.
 Charitate dum nudaris,
 Prophetia nil iuuaris,
 Perit continentia.
 Charitas non irritatur,
 Abest liuor, nec inflatur,
 Credit, sperat omnia.
 Patiens est & benigna,
 Cuncta suffert, non maligna,
 Crescens non fit nimia.
 Languet, non desidiosa,
 Gaudet, non ambitiosa,
 Dei fit gloriam.
 Sua putat aliena,
 Parcit, fert, dat, est serena,
 Nihil agit perperam.
Vltra vires se extendit,
 Non se quærit, nec intendit,
 Ipsa nunquam excidit.
Contra hostes ipsa munit,
 Nos coniungens Deo vnit,
 Nam delicta operit.
 Hæc illuminat obscura,
 Vulnerat & mollit dura,
 Vicia mortificans.
 Hac iustificatur reus,
 Charitas est enim Deus,
 Omnia pacificans.
 Ipse prior nos amauit,

Factus

Factus homo prædicauit
Mundo, Dei filius.

Vt gallina congregauit,
Sanguine quos suo lanit,
Pro peccatis mortuus.

Charitatem commendauit,
Sua carne dum cibauit
Quibus pedes lauerat.

Hæc est eius vt mandata
Seruet proximo det grata,
Vt sibi quis postulat.

Non sciendamus vnitatem,
Teneamus charitatem,
Pacis atq; vincula.

Sine qua nihil prodesse,
Cum qua potest nil obesse,
Qua habentur omnia.

Ergo miseri, ingrati,
Te rogamus nunc prostrati
Dei ô clementia.

Parce nostræ prauitati,
Infer nos charitati
O misericordia.

Da quæ iubes nos seruare,
Et quæ vetas declinare
O diuina bonitas:

In ter apti inflammemur,
Et absorpti transformemur,
O immensa charitas.

Casto iugi nos amore,
Gratiæ fac plenos rore,
Firma nos & posside.

Vt in morte liberati,
Per te simus mox beati
In celesti lumine, Amen.

De Beatissimæ virginis Mariæ lau-
de & ueneratione, Hymni quin-
que, gaudia quinquaginta bea-
tissimæ Dei Genitricis gloriosis-
simæque semper Virginis Ma-
riæ, quibus præ cæteris homini-
bus (vt est in omnibus singularis)
in terra cæloque exultat, succin-
ctim explicans,

Hymnus XXIV.

AB æterno es dilecta,
Dei mater præelecta
In salutem omnium.

Deus qui te præparauit,
Dignam fecit, & ornauit
Sua mater fieres.

A Prophetis prædicata,
Signis, typis figurata,
Desideratissima

A peccato præseruatis,
Mox concepta consecratis
Dei habitaculum.

Te parentes genuerunt
Sancti, steriles fuerunt
Fœcundati cœlitus:

Sacerdotum, Prophetarum,
Regum & Patriarcharum
Stemma te nobilitat

Legem, psalmos didicisti,
Nihil non intellexisti:
Te docebat Vnctio.

A delicto tu secura,
Et ab omni labe pura,
Angelis es mundior.

Tota pulchra, gratiosa,
Supra modum speciosa,
Nil decoris defuit.

Gratia es omni plena,
Virgo mitis & serena,
Places & altissimo, Amen.

Hymnus. XXV.

TE in templo dedicasti,
Deo totam nuncipasti,
Vitam agens cœlicam.

Dulcis, pia, cunctis grata,
Pulchra, mitis, honorata,
Omnibus amabilis.

Speculum es castitatis,
Et exemplum sanctitatis,
Morumq; perfectio.

Castitatem tu vouisti
Deo dum te obtulisti,
O regina virginum.

h h h #

Iustia